Raportul Consiliului General al U.C.F.S.

și psihică potrivit specificului activității productive. Multe asociații sportive și consilii raionale și regionale manifestă formalism, lipsă de inițiativă, desfășoară o activitate sporadică, care nu stimulează practicarea pe scară largă de către oamenii muncii a exercițiilor fizice și a sportului. În activitatea sportivă de masă s-au promovat cu precădere formele competiționale, neglijîndu-se mijloacele simple și larg accesibile de practicare a exercițiilor fizice.

Campionatul asociațiilor nu a evoluat ca o competiție populară care să mobilizeze masele într-o activitate sportivă organizată de-a lungul întregului an. Multe asociații înlocuiesc munca de masă cu grijă excesivă pentru una sau două echipe din campionatul raional sau regional.

Față de transformările structurale de natură economică și socială petrecute în viața satelor noastre și marile posibilități pe care acestea le-au generat, activitatea sportivă din mediul sătesc este, de asemenea, rămasă în urmă. În afara duminicilor cultural-sportive și a unor competiții de fotbal nu s-au întreprins acțiuni diferențiate, potrivite condițiilor geografice, tradițiilor comunelor sau regiunilor respective.

Educația fizică și sportul din învățămînt, veriga de bază a întregului sistem de educație fizică din țara noastră, nu contribuie în măsura cuvenită la întărirea sănătății tineretului, la dezvoltarea lui armonioasă, la creșterea numărului sportivilor fruntași.

Ministerul Învățămîntului s-a preocupat într-o măsură insuficientă de dezvoltarea activității sportive în rîndurile elevilor. Preocuparea limitată a organelor locale de învățămînt pentru organizarea acțiunilor sportive și dezvoltarea unor ramuri sportive de bază, mai ales a atletismului, calitatea nesatisfăcătoare a activității unei bune părți a asociațiilor și școlilor sportive au făcut ca numărul de elevi care practică cu regularitate sportul să fie redus.

Nu s-a creat încă în rîndurile copiilor, tinerilor, părinților și educatorilor o opinie de masă favorabilă practicarii sistematice a exercițiilor fizice și sportului în școli și în institutele de învățămînt superior. Necesitatea unei schimbări în această mentalitate este cu atît mai necesară cu cît ponderea activităților statice în programul zilnic al tineretului este mare.

În clasele I—IV, perioadă deosebit de importantă pentru dezvoltarea corectă a organismului, orele de educație fizică se rezumă deseori la practicarea unui număr restrîns de exerciții și jocuri sau sînt înlocuite cu alte activități.

Procentul elevilor și studenților care practică sportul într-un mod organizat nu depășește 10%, ceea ce face ca la un număr însemnat de elevi și studenți să se înregistreze indici scăzuți ai dezvoltării fizice.

TOVARĂȘI,

Trebuie să arătăm că și în domeniul sportului de performanță ritmul de dezvoltare și nivelul rezultatelor — atît pe plan republican cît și pe cel regional — la un număr de ramuri de sport importante este departe de a corespunde exigențelor iubitorilor de sport, posibilităților existente și experienței acumulate.

În ultimul timp înregistrăm o îngrijorătoare rămînere în urmă la unele sporturi în comparație cu rezultatele înregistrate anterior și, mai cu seamă, cu performanțele obținute pe plan mondial. Astfel, la gimnastică feminină, ciclism de șosea, volei și handbal feminin, valoarea demonstrată în competițiile internaționale de reprezentanții noștri marchează un pas înapoi față de anii precedenți, iar decalajul dintre realizările sportivilor români la unele probe de atletism (cum sînt cele de fond, garduri, viteză, aruncarea greutății), la haltere, la o serie de probe de înot, la gimnastică masculină, baschet și acelea ale campionilor țărilor fruntașe în sport se menține, iar uneori crește.

Faptul că rezultatele la ramurile arătate mai sus continuă să fie — în ansamblu — nesatisfăcătoare, arată că măsurile adoptate n-au fost aplicate și urmărite cu perseverență de toate organele și organizațiile noastre, începînd chiar cu Consiliul General și federațiile sportive.

Planurile de dezvoltare întocmite de fiecare regiune și club pe perioada 1965—1968, în care au fost prevăzute sarcini concrete pentru secțiile pe ramură de sport, au fost date uitării în unele locuri, îndată după ce au fost aprobate de organele respective.

Campionatele regionale și orășenești se organizează la un număr mic de ramuri și probe. Indicația care s-a dat la Conferința precedentă de a se organiza campionate raionale și orășenești la cel puțin 4 ramuri de sport, din care să nu lipsească atletismul, nu a fost aplicată în nici o regiune din țară, fapt care de asemenea a dus la îngustarea bazei de masă la unele sporturi.

Efectivele secțiilor de performanță din numeroase cluburi și asociații sînt reduse, iar unele cuprind sportivi lipsiți de perspectivă, antrenorii nepreocupîndu-se cu răspunderea cuvenită de creșterea unui număr sporit de sportivi pentru schimbul de mîine. Sînt secții de performanță ale unor cluburi și școlii sportive de tradiție din București, Brașov, Timișoara, Cluj, Craiova, Tg. Mureș, Iași etc. care într-o perioadă de 6—7 ani n-au reușit să descopere și să pregătească nici un element de valoare internațională la gimnastică, volei fete, probele de sprint și fond, fotbal, haltere.

Folosirea insuficientă a elementelor noi, ezitarea față de schimbarea unui mod vechi de a gîndi și lucra se mai întîlnește din păcate la unii antrenori și la o parte din profesorii de educație fizică și medicii sportivi, care continuă să meargă pe căi bătătorite, nu experimentează cu curaj metode și ipoteze noi de lucru.

În sfîrșit, la unele din birourile federațiilor noastre se manifestă tendința de concentrare excesivă a activității sportive de performanță în București.

Cele arătate mai sus se oglindesc și în activitatea fotbalistică. Cu toate măsurile luate, în acest domeniu încă nu s-au înregistrat progresele așteptate. O bună perioadă de vreme problema instruirii timpurii, preocuparea cu privire la unde și cum joacă fotbal copiii și tineretul, n-a constituit un subiect de analiză și prilej de a lua măsurile corespunzătoare. Rezultatele slabe obținute în competițiile internaționale sînt o consecință a muncii superficiale desfășurate în cluburi, a tendinței acestora de a mări efectivul de jucători numai prin transferuri și nu prin promovarea unor cadre tinere proprii. De asemenea, pregătirea necorespunzătoare a unei bune părți din antrenori, numărul mic de terenuri simple ca și insuficienta preocupare pentru educația jucătorilor a determinat criza de valori certe din fotbalul nostru.

Federația și Biroul Consiliului General, sub influența unor rezultate de multe ori neconcludente obținute de către fotbaliștii noștri, nu au privit îndeajuns de realist problemele fotbalului și nu au intervenit cu eficiență pentru a remedia lipsurile. Interesul deosebit pe care masele îl poartă fotbalului, dorința aprinsă a publicului ca rezultatele și în acest sport să se ridice la nivelul multor performanțe de valoare mondială obținute de sportivii români, ne cer să mobilizăm toți factorii de care depinde deplina lui afirmare pe plan intern și internațional.

Munca educativă cu sportivii nu a stat în atenția tuturor cluburilor și antrenorilor ca o problemă legată nemijlocit de procesul de instruire și formare a sportivului dîrz, perseverent, capabil să lupte cu succes pentru obținerea marilor performanțe. Neînțelegînd că factorii antrenamentului formează un tot organic, unii antrenori consideră că atribuțiile lor se limitează la pregătirea tehnică și tactică a sportivilor, iar educația acestora cade în sarcina altora. Astfel se explică, în bună măsură, simțul de răspundere redus al unor sportivi față de propria lor pregătire, carențele serioase în ceea ce privește disciplina și dîrzenia în lupta sportivă, dezinteresul față de prestigiul cluburilor, manifestările de vedetism.

Ziarul „Sportul popular" și revistele de specialitate nu au ținut întotdeauna pasul cu tot ceea ce reprezintă noul în mișcarea noastră sportivă, au popularizat cu întîrziere inițiativele și metodele pozitive și, din cauza slăbirii simțului critic, au ocolit sublinierea unor lipsuri importante din mișcarea sportivă.

★

Una dintre sarcinile de mare răspundere care stau în fața organizației noastre pe linia sportului de performanță este aceea a pregătirii sportivilor pentru Jocurile Olimpice din anul 1968 și îndeosebi a celor de vară de la Mexico. În acest scop, au fost constituite loturi olimpice lărgite la următoarele ramuri de sport: atletism, caiac-canoe, box, lupte, scrimă, tir, polo, gimnastică, ciclism, canotaj, înot, fotbal, volei, biatlon, bob, schi. Federațiile și cluburile au asigurat sportivilor din loturile olimpice condiții de pregătire și un calendar competițional corespunzător.

Cu toate acestea, stadiul pregătirilor și bilanțul realizărilor noastre nu sînt de natură să ne satisfacă. Sînt încă multe ramuri și probe olimpice la atletism, haltere, gimnastică, ciclism, la care sportivii noștri se comportă slab, ocupînd locuri mult în urma obiectivelor stabilite.

TOVARĂȘI,

Cauzele principale ale dezvoltării necorespunzătoare a educației fizice de masă ca și a sportului de performanță rezidă în activitatea neeficientă a unor organe sportive, a unor federații, cluburi și asociații, în faptul că educația fizică și sportul școlar, ca și cel universitar, nu s-au ridicat la nivelul sarcinilor importante ce le reveneau, precum și în insuficienta extindere a bazei materiale.

Unele prevederi ale actualului statut al U.C.F.S., precum și stilul de muncă al Consiliului General și al organelor sale, au făcut ca o parte din activitatea salariaților mișcării sportive să fie orientată spre probleme neesențiale, de importanță secundară, cum au fost înscrierea și evidența membrilor, întocmirea a numeroase statistici, organizarea de plenare și alegeri, elaborarea de planuri și altele.

Nerealizarea unor obiective importante privind conținutul și dezvoltarea educației fizice și sportului s-a datorat în mare măsură centralizării excesive a activității de către Consiliul General al U.C.F.S. și federații. Aceasta a avut drept consecință limitarea atribuțiilor și posibilităților consiliilor locale U.C.F.S., cluburilor și asociațiilor, de a desfășura o activitate intensă, specifică, a dus la sărăcirea, șablonizarea și uniformizarea metodelor, mijloacelor și formelor de desfășurare a activității sportive, a făcut să scadă răspunderea pentru rezultatele activității în general.

Datorită subestimării importanței sportului școlar și universitar de-a lungul unei mari perioade de timp, activitatea de performanță n-a primit în măsură suficientă elementele de valoare de care avea nevoie. Doar în ultimii doi ani, ca urmare a măsurilor luate, se manifestă în acest domeniu un progres care ne îndreptățește să credem că în viitorul apropiat sportul școlar și universitar va deveni o pîrghie importantă pentru ridicarea nivelului sportului de performanță din țara noastră.

Numărul încă redus de cluburi sportive și de secții fruntașe temeinic consolidate din punct de vedere organizatoric și material a dus la tocirea spiritului de întrecere sportivă, la slăbirea luptei pentru întîietate, ceea ce a făcut ca o bună parte a campionatelor republicane să se desfășoare la un nivel mediocru. O asemenea stare de lucruri a influențat negativ pregătirea unora dintre sportivii chemați să facă parte din loturile reprezentative. Este neîndoielnic că, bazîndu-ne în continuare pe un număr restrîns de cluburi și sportivi de performanță, nu vom putea progresa și asigura reprezentarea cu succes a țării noastre la întîlnirile internaționale, aceasta cu atît mai mult cu cît numărul campionatelor mondiale, europene, balcanice și al competițiilor internaționale a crescut foarte mult.

Cu toate că este cunoscut rolul important pe care îl au cadrele în orice domeniu de activitate, Consiliul General și organele regionale nu s-au ocupat temeinic de această problemă. Din această cauză, numărul antrenorilor din mișcarea sportivă nu corespunde cerințelor dezvoltării normale a diferitelor ramuri de sport. Edificator este faptul că pentru un număr de peste 14 000 secții afiliate la cele 27 federații sînt încadrați doar 1820 de antrenori.

În ceea ce privește baza materială, cu toate eforturile făcute, se resimte încă nevoia sălilor și terenurilor simple necesare practicării sportului. În același timp, în anii care au trecut, s-au desființat ori și-au văzut schimbată destinația multe terenuri și construcții sportive.

În cadrul sistematizării orașelor și construirii marilor cartiere, dens populate, va trebui ca, în viitor, să se țină seama de necesitatea amenajării spațiilor de joacă pentru copii și a spațiilor necesare unei activități sportive recreative. Chiar și în condițiile unui număr insuficient de baze, organele U.C.F.S., cluburile sportive, Întreprinderea de Exploatare a Bazelor Sportive, închid porțile unor baze sportive, păstrîndu-le, chipurile, pentru competițiile oficiale. În același timp, din neglijență și lipsă de spirit gospodăresc, multe terenuri și săli se degradează continuu, devin impracticabile.

Sînt cunoscute greutățile pe care le întîmpină în munca lor cluburile și asociațiile sportive din cauza carențelor ce se manifestă de ani de zile în producerea și difuzarea materialelor și echipamentului sportiv. Problema îmbunătățirii calitative și cantitative a acestor produse nu a fost rezolvată la nivelul cerințelor impuse de dezvoltarea activității sportive.

Pe de altă parte, după preluarea de către Ministerul Comerțului Interior a Întreprinderii de Difuzare a Materialelor Sportive, aprovizionarea cluburilor și asociațiilor cu inventar sportiv, în special pentru copii și juniori, a căpătat forme greoaie, birocratice.

TOVARĂȘI,

După înființarea U.C.F.S., preocupările, sprijinul și contribuția organizațiilor de masă și a instituțiilor de stat privind dezvoltarea educației fizice și sportului au scăzut simțitor. La această situație s-a adăugat și faptul că, imprimîndu-se U.C.F.S. o structură similară cu cea a altor organizații de masă s-a diminuat rolul său de organism de specialitate în îndrumarea tehnică a activității sportive.

Experiența a arătat că realizarea ansamblului de sarcini privind dezvoltarea educației fizice și sportului, care să ducă nemijlocit la întărirea sănătății maselor și la o evidentă îmbunătățire a sportului de performanță, nu este posibilă fără participarea directă a mai multor factori cu capacitate organizatorică de cuprindere a maselor și cu largi posibilități materiale. În acest sens, recenta hotărîre a conducerii de partid precizează că în viitor organizațiile sindicale și de tineret vor avea sarcini concrete în domeniul activității sportive și, în special, a aceleia de masă. Astfel, se revalorifică o rodnică tradiție pe care organizațiile de tineret și cele sindicale o aveau în acest domeniu.

Ținînd seama de necesitatea unei dezvoltări unitare a educației fizice și sportului, precum și de cerința unei îndrumări de specialitate atît a sportului de masă cît și a celui de performanță, urmează ca în locul Uniunii de Cultură Fizică și Sport să se constituie Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, din care vor face parte toți factorii cu atribuții în acest domeniu.

În continuare, au fost arătate atribuțiile ce revin Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Cluburile sportive de performanță vor fi organizate ca și pînă acum pe întreprinderi, instituții, unități de învățămînt, orașe și departamente, avînd însă o largă independență în ceea ce privește organizarea internă a activității lor, gospodărirea mijloacelor financiare, alcătuirea calendarului sportiv și a bugetului propriu. Firește că în condițiile creșterii drepturilor lor va spori corespunzător și răspunderea acestor unități pentru felul cum își vor realiza sarcinile. Atît cluburile, cît și asociațiile sportive vor funcționa pe baza regulamentelor proprii, întocmite în concordanță cu normele generale elaborate de C.N.E.F.S.

Federațiile sportive, ca organe de specialitate, au datoria să îndrepte în principal atenția spre lărgirea bazei de masă a sportului de performanță, spre selecția și promovarea tinerelor talente, ca și spre realizarea unei pregătiri superioare a echipelor reprezentative, astfel ca acestea să obțină rezultate cît mai valoroase. Federațiile vor avea atribuții mai largi și posibilități mai mari de a rezolva direct sarcinile ce le revin.

Dat fiind că în practica de pînă acum calității de membru al asociației sau clubului sportiv i s-a suprapus aceeea de membru al U.C.F.S., ceea ce, evident, nu-și avea rostul, considerăm că ar fi potrivit ca, pe viitor, să se mențină numai calitatea de membru al asociației și al clubului pentru cei care doresc să practice sportul

Aspect din sală